

İŞÇİ SINIFINI KİM BİRLEŞTİRİYOR, KİM BÖLÜYOR?

Aydınlık Gazetesi, 1 Eylül 2015

Yıldırım Koç

İşçi sınıfının sorunları giderek artıyor; daha da artacak. Yaşanan ekonomik kriz bir çöküntüye dönüşüyor. Tek tek işyerlerindeki işçilerin yalnızca kendi işverenlerine karşı mücadelelerinin çok fazla etkili olamayacağı bir döneme giriyoruz.

Böylesi durumlarda sorunun çözümü siyasal alana taşınır. İşçi sınıfı, tek tek işyerlerinde çözüme kavuşturamadığı sorunların çözümünü, siyasal alanda gücünü biçimlendirerek, örgütleyerek ve artırarak sağlamaya zorlanır.

Bu durumda işçi sınıfının birliği önem kazanır.

Bazı eylemlerde insanlar yerlerinde zıplayarak, “dünya yerinden oynar, işçiler birlik olsa” diye slogan atar.

Peki, işçilerin birliğini kim sağlıyor? İşçileri kim bölüyor; işçilerin birliğinin oluşmasına kimler engel olmaya çalışıyor?

İŞÇİLERİ EKMEK KAVGASI BİRLEŞTİRİR

Kimse hayal dünyasında yaşamasin; kendi gücünü abartmasin. İşçileri yalnızca kapitalizmin yarattığı sorunlar birleştirir; geçim kaygısı, ekmek kavgası birleştirir. Ne kadar yetenekli ve güçlü olursanız olun, şartlar uygun değilse, işçileri birleştiremezsiniz.

15 Aralık 2009 günü Ankara’da Tekgıda-İş üyesi Tekel işçilerinin eylemini anımsayın.

78 günlük bu mücadelede işçileri birleştiren, ücretlerinin yaklaşık üçte bire düşme tehdidiydi. Bu tehdit, farklı köken, inanç, siyasal görüş, meslek, yöre, yaş, cinsiyetten insanların birbirine dostça, kardeşçe bakmasını sağladı.

Ancak bu birliğin sürdürülebilmesinde herkes bir noktada çok özenli davrandı.

Örneğin, o eylemde mutlaka PKK yandaşı işçiler de vardı. Tutup çadırlarının üzerine doğrudan veya dolaylı biçimde PKK propagandası anlamına gelebilecek pankartlar, bezler, vb. koymadılar.

O eylemde komünistler de vardı. Tutup orak çekiçli bayrak açmadılar.

O eylemde tarikat veya cemaat mensupları da vardı. Tutup cemaat propagandası yapmadılar.

Hayat işçileri birleştirdiğinde, işçiler de geçim kaygısı ve ekmek kavgası içinde bu birlikteliğe saygı duydu; birlikteliği sahiplendi; bölücülük yapmadı.

Türk bayrağı ve Atatürk resimleri, bu birlikteliğin simgesi idi.

2013 yılında Haziran ayaklanması sırasında da Türk bayrağı ve Atatürk resimleri birleştirici simgelerdi.

İŞÇİLERİ ETNİK KAVGA VEYA CUMHURİYET DÜŞMANLIĞI BÖLER

Derinleşmekte olan ekonomik kriz, çökmekte olan ekonomi işçi sınıfını birleştirecek.

Ancak tehlikeyi gözardı etmemek gerek.

Kamu çalışanları istediklerini alamadılar. Eylem yapabilirler.

Ancak bu eylemler sırasında bir örgüt çıkar, “anadilinde eğitim ve kamu hizmeti istiyorum” derse, birlik sağlanabilir mi?

Eğer bir örgüt çıkar, PKK saldırılarının yoğunlaştığı dönemde, PKK’yı meşru gösterecek tavırlara girerse, birlik sağlanabilir mi?

Eğer bu eylemlerde bazıları Türk bayrağına ve Atatürk resimlerine saygısızlık ederse, birlik sağlanabilir mi?

Eğer bazıları bölücü terör örgütüne yapılan operasyonlara karşı “canlık kalkan” olmayı savunursa, birlik sağlanabilir mi?

Bu soruları uzatabilirsiniz.

İstedikiniz kadar, “dünya yerinden oynar, işçiler birlik olsa” diye slogan atın.

Eğer bunları yapıyorsanız, işçilerin birliğine en büyük darbeyi indiriyorsunuz demektir.

Hayatın işçileri birleştirdiği bir dönem yaşıyoruz. Evinin ihtiyaçlarını karşılamak isteyen işçinin, her türlü farklılıkları kenara koyarak birleşmekten başka çaresinin kalmadığı günlere ilerliyoruz.

Böyle bir dönemde etnik kimliği öne çıkaran, inanç farklılıklarını gündeme getiren, işçi sınıfına ihanet etmektedir.

İşçi, işçidir.

İşçiyi “Kürt işçi” veya “Laz işçi” gibi tanımlayarak bölenler, sermayedar sınıfın hizmetindedir.